

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

/ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

“Δεν καταλαβαίνω τι είδους ανάπτυξη είναι αυτή που εκτιμά ότι οι Έλληνες πολίτες δικαιούνται τη μισή σχεδόν δαπάνη σε ευρώ για φαρμακευτική περίθαλψη κατ’ άτομο από αυτή που δικαιούται ο μέσος Ευρωπαίος πολίτης των 27 χωρών;

Κωνσταντίνος Φρουζής

Ο πρόεδρος του ΣΦΕΕ μιλάει στη «Ν»

Στον Γιώργο Σακκά
gsakkas@nafteportiki.gr

«Οι οικονομικοί στόχοι να υπηρετούν την κοινωνία»

Ο πρόεδρος του Συνδέσμου Φαρμακευτικών Επιχειρήσεων Ελλάδας προειδοποιεί για την κατεδάφιση του κοινωνικού κράτους, αλλά και για τις νέες αρνητικές συνθήκες που δημιουργεί το «κούρεμα» της φαρμακευτικής δαπάνης στα 2 δισ. ευρώ για το 2014.

Δέσμια των απαιτήσεων της τρίτοιας, η ελληνική κυβέρνηση αναζητά τη χρυσή τομή ανάμεσα στην αναδιάρθρωση του συστήματος υγείας και τη διατήρηση μιας αξιοπρεπούς περιθάλψης. Όμως οι μέχρι τώρα κινήσεις στο χώρο του φαρμάκου και της υγείας φαίνεται ότι διευκολύνουν τη διατήρηση ικανοποιητικών υπηρεσιών υγείας, προκαλών επιπλέον κόστη στα νοσοκομεία και καταστραγγίζοντας την απρόσκοπτη πρόσβαση των πολιτών στις θεραπείες. Για όλα αυτά μιλάει στη «Ν» ο πρόεδρος του Συνδέσμου Φαρμακευτικών Επιχειρήσεων Ελλάδας (ΣΦΕΕ) Κωνσταντίνος Φρουζής.

Κύριε Φρουζή, το τελευταίο διάστημα διαπιστώνουμε μια σχετικά αισιοδοξία στις δηλώσεις της κυβέρνησης για την πορεία της οικονομίας και την επιστροφή στην ανάπτυξη. Μάλιστα, δεν είναι και λίγες οι φωνές από το εξωτερικό που συμμερίζονται την άποψη αυτή. Εσείς συμμερίζεστε την αισιοδοξία αυτή; Βλέπετε φως στο τούνελ;
«Εδώ υπάρχει διπλή ανάγνωση. Όντως τα μακροοικονομικά νούμερα επιτρέπουν τη διαπίστωση πως δεξιά άρχισε να φαίνεται ένα φως στο τούνελ και ότι σε ένα βαθμό οι θυσίες που κάνουμε εδώ και τέσσερα χρόνια έχουν ένα πρώτο αποτέλεσμα, να και δυσανάλογα μικρό σε σχέση με το μέγεθος των θυσιών του λαού μας. Όμως αυτή η αισιοδοξία αφορά μόνο τη μακροοικονομία που, επιτρεπτό μου να πω, έως και παραμορφώνει την πραγματικότητα στην οποία ζούμε καθημερινά. Κι αυτή η πραγματικότητα μιλά για ανεργία που βαδίζει στο 30%, για νέους που φρελώνουν μαζικά στο εξωτερικό, για δραματικά μείωση των εισοδημάτων και για αδυναμία μεγάλης πλέον μερίδας των Ελλήνων να έχει πρόσβαση στα φάρμακα και τις θεραπείες. Δεν καταλαβαίνω λοιπόν πόσο αισιοδοξοί μπορούμε να είμαστε βλέποντας την επίτευξη κάποιου πρωτογενούς πλεονάσματος το 2013 ή τη σταθεροποίηση του ΑΕΠ του 2014, όταν για τα φάρμακα το ο Ελληνικά θα έχει στη διάθεσή του μόλις το 1% αυτού του ΑΕΠ. Τι είδους ανάπτυξη είναι αυτή που εκτιμά ότι οι Έλληνες πολίτες δικαιούνται τη μισή σχεδόν δαπάνη σε ευρώ για φαρμακευτική περίθαλψη (κατ’ άτομο) από αυτή που δικαιούται ο μέσος Ευρωπαίος πολίτης των 27 χωρών».

Μιλίστε για θυσίες και ξέρουμε όλοι ότι η Πολιτεία στην προσπάθειά της να είναι συνεπής απέναντι στους δανειστές, σας ζήτησε να «βγάλετε πλάτη» εδώ και τέσσερα χρόνια παραγνωρίζοντας το συμφέρον σας και προσφέροντας με χαμηλότερο κόστος τις υπηρεσίες σας. Αλήθεια, πόσο «πλάτη» μπορείτε να βγάλετε ακόμη;

«Έχουμε κάνει όλα τα τελευταία χρόνια το καθήκον μας και δεν υπάρχουν άλλα περιθώρια. Μειώσαμε το δημόσιο προϋπολογισμό για τα φάρμακα πάνω από 55% από το 2009, δηλαδή από τα 5,5 σχεδόν δισ. ευρώ στα 2,37 δισ. φέτος. Και ας μην ξεχνάμε ότι για το 2008 και το 2009 “ηλθώρθκαμε” με τη περιφάνια πέσινα ομολόγια τα οποία κουρεύτηκαν δημιουργώντας τεράστιες ζημιές στις εταιρείες μας. Στη συνέχεια συνεχίζουμε δελτία τριών μειωμένων τιμών στο καλύτερο επίπεδο των 27 χωρών της Ε.Ε., κάποιες φορές μάλιστα με οριζόντιες μειώσεις και άρα άδικα. Με το clawback αποφασίσαμε να στηρίξουμε, μέχρι σήμερα τουλάχιστον, τις κυβερνήσεις στο έργο τους για τη συμμόρφωση τους στους μνημονιακούς στόχους. Όπως καταλαβαίνετε συνεχιστήραμε ουσιαστικά, ελληνικές εταιρείες και θεμελιώδεις πολυεθνικών, χωρίς παράλληλα να επηρεαστεί η πρόσβαση των ασθενών στα φάρμακα. Δεν υπάρχουν περιθώρια πλέον χωρίς να διακυβεύεται ουσιαστικά η ποσότητα και η ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών υγείας στη χώρα μας. Βέβαια, θέλουμε να γίνουν περαιτέρω μεταρρυθμίσεις και τμήες στο σύστημα υγείας και

εργαζόμαστε γι’ αυτό. Έχουμε καταθέσει προτάσεις ώστε να έχουμε ένα ορθολογικοποιημένο κλάδο περιθάλψης, με έλεγχο στις δαπάνες, με νέα καινοτόμα φάρμακα αλλά και γενόσημα στην εξίσωση, με δίκαιη πρόσβαση των ασθενών στην πρωτοβάθμια περίθαλψη, με προβλέψιμες πληρωμές στις προμηθευτικές εταιρείες ώστε να συνεχίζουν να επενδύουν και να στηρίζουν την απασχόληση στη χώρα μας. Δεν είναι κάτι σφοδρό αυτό που λέω, απλώς θέλει αποφασιστικότητα, ικανότητα στην υλοποίηση και κάποια ίσως ριπή με προϋπάρχουσες παθογένειες και κατεστημένα».

Ο νέος υπουργός δείχνει διατεθειμένος για μια τέτοια ριπή; Το νέο νομοσχέδιο στις αρχές Νοεμβρίου δεν θα βελτιώσει την κατάσταση;
«Ο νέος υπουργός όντως δείχνει πολλή διάθεση, ταχύτητα και αποφασιστικότητα. Όμως μέχρι αυτή τη στιγμή και μιλώντας με τα δεδομένα που έχουμε έως σήμερα, το μόνο που σταθερά επιτυγχάνεται είναι η χωρίς πάτο μείωση της φαρμακευτικής περιθάλψης. Δυστυχώς για το 2014 ακόμη παλεύουμε για την κατοχύρωση των 2,25-2,3 δισ. ευρώ (1,3% του ΑΕΠ), που με στοιχεία τεχνοκρατικά αλλά και κοινωνικά εμείς θέσαμε ως “πάτωμα” για τη χώρα. Εάν επικρατήσει τελικά το 2 δισ. θα ανατραπούν πολλά στον κλάδο της περιθάλψης και όχι μόνο. Επίσης, ακόμη περιμένουμε να μπουσ στη λίστα αποζημίωσης κάποιες καθυστερημένες για τρία χρόνια πολύ καινοτόμες θεραπείες, για τις οποίες έχουν δοθεί τιμές πάνω από δύο μήνες τώρα. Το δε νέο πολυνομοσχέδιο για την υγεία έχει διαγράψει ήδη μία πορεία καθυστερήσεων, γεγονός που δείχνει τη δυσκολία για υλοποίηση και για ριπή με αυτό που αποκαλούμε παθογένεια του παρελθόντος. Επίσης, δεν γνωρίζουμε αν μέσα στη φαρμακευτική πολιτική που

“Έχουμε ήδη χάσει τρία χρόνια από το προσδόκιμο ζωής μας και σ’ αυτό έχει επιδράσει ο αποκλεισμός από τις καινοτόμες θεραπείες που μας έχει επιβληθεί τα τελευταία χρόνια!”

Η κρίση ως ευκαιρία

Εσείς, ως φαρμακοβιομηκάνια, μπορείτε να λειτουργήσετε σε ένα τέτοιο περιβάλλον; Θεωρείται την κρίση μια ευκαιρία; «Η κρίση είναι ευκαιρία για μας, γενικά, τους Έλληνες να αλλάξουμε τρόπο σκέψης και σταδιακά νοοτροπία, ώστε η επόμενη γενιά να ζήσει σε μία υγιέστερη στο μυαλό Ελλάδα. Η φαρμακοβιομηκάνια και τα στελέχη μας έχουν μπει να δουλεύουν χωρίς εκ-

πτώσεις στη δραστηριότητά τους, το ίδιο όμως απαιτούμε και από τους συνομιλητές μας: αξιοπιστία, κοινή λογική και διαφάνεια στις αποφάσεις και βέβαια προσβασιμότητα χωρίς ανηθιδισμούς. Χωρίς αυτά δεν υπάρχει win-win συνεργασία μεταξύ Πολιτείας και βιομηκάνιας, πράγμα που χρειάζεται η χώρα για να βγει από το τούνελ της ύφεσης».

περιλαμβάνεται στο νομοσχέδιο θα υπάρχει ειδική μέριμνα για τους ανασφάλιστους και άπορους συμπολίτες μας. Μιλάμε για μια πραγματικά βόμβα στη συνοχή του κοινωνικού μας ιστού. Φοβόμαι ότι η κατάσταση θα είναι εκρηκτική αν η τρέχουσα εμπειρία στις παράλογες πλέον απαιτήσεις της για περαιτέρω μείωση της φαρμακευτικής περιθάλψης αντί να στοχεύσει στον περιορισμό της εκταμίενης φρο - και εισοφορο - διαφυγής».

Μιλίστε για το 2014. Πείτε μας τι κινδύνους διαβλέπετε; Συμφωνείτε με την άποψη ότι θα έχουμε κακή ποιότητα φάρμακα λόγω της πιθανότητας για άσθρες εισαγωγές φτηνών γενόσημων;
«Ξεκινώντας από το τελευταίο θα πηδά να πω ότι έχω εμπιστοσύνη ότι ο ΕΟΦ μπορεί - και πρέπει - να βελτιωθεί ώστε να διασφαλιστούν και οι κατάλληλοι έλεγχοι για να μην έχουμε κάποιο άσχημο συμβάν από πιθανή παράνομη εισαγωγή. Βέβαια, επειδή θα υπάρξει ένταση και παρακίνηση στην κυκλοφορία φτηνών γενόσημων, κάτι που προωθεί η κυβέρνηση, θα απαιτηθεί σίγουρα περαιτέρω στελέχωση κι ενδυνάμωση του Οργανισμού για να μη ζούμε στην αβεβαιότητα. Θελώ εδώ να επισημάνω ότι η εμμονή κάποιων στη συνταγογράφηση με βάση τη δραστική ουσία είναι κίνδυνος που, καθώς εκτιμάται από τους επιστήμονες γνώστες και καθ’ ύλην αρμόδιους, θα προκαλέσει απορρύθμιση σε πολλούς ασθενείς, που στις χρόνιες παθήσεις - και όχι μόνο - θα οδηγήσει σε αύξηση του συνολικού κόστους θεραπείας και άρα σε επιπλέον έξοδα για το Δημόσιο. Φοβόμαι ότι μία από τις παρενέργειες που θα έχουμε είναι να δημιουργηθούν δύο “νέες κοινωνικές” ομάδες: εκείνοι που θα έχουν φάρμακα και θα μπορούν να τα βρίσκουν και να τα πληρώνουν και κάποιον άλλο που θα παλεύουν ακόμη και για το αυτονόητο, τη θεραπεία τους. Και υπάρχει και κάτι ακόμη: Βλέπουμε πλέον στη χώρα να λαμβάνει αντισυμβατικές διαστάσεις ο επισιοασμός ασθενών που πραγματικά προσβάλλουν κατηγορίες του πληθυσμού που δεν ανήκουν σε αυτό που νομαζουμε ευπαθείς ομάδες. Σύμφωνα με τους ειδικούς έχουμε ήδη χάσει τρία χρόνια, και πάμε για περισσότερα, από το προσδόκιμο ζωής μας και ο σ’ αυτό έχει επιδράσει ο περιορισμός στις θεραπείες που βιώνουν πολλοί συμπολίτες μας αλλά και ο αποκλεισμός από τις νέες καινοτόμες θεραπείες που μας έχει επιβληθεί τα τελευταία 3-4 χρόνια. Αυτό είναι λοιπόν η υγεία και η προοπτική που μας εξασφαλίζει το μνημόνιο ύστερα από όλες τις θυσίες που έχουμε κάνει ως λαός».

Παρ’ όλα αυτά και θέλοντας να κλείσουμε με ένα μήνιμα αισιοδοξίας, ο ΣΦΕΕ στοχεύει στην κατονομαία και μάλιστα είναι σε εξέλιξη ο διαγωνισμός Innovation Project, που μάλιστα λίγες κι επόμενες μέρες. Ποια είναι η αίσθηση που έχετε από τη μέχρι σήμερα πορεία;
«Κατ’ αρχάς, να πω ότι για την πορεία του διαγωνισμού δεν έχω τη δικαιοδοσία να αναφερθώ πριν από την ολοκλήρωσή του, όμως όποιος περιμέναμε η συμμετοχή είναι εντυπωσιακή και μιλάω κυρίως για το περιεχόμενο των ιδεών. Όταν προκρούσαμε το διαγωνισμό έγραψε ότι θα προσελεύσιουμε εξαιρετικές ιδέες, αφού αντικειμενικά στην Ελλάδα τα μυαλά και οι επιστήμονες που υπάρχουν είναι ιδιαίτερα υψηλού επιπέδου. Προσδοκώσαμε σε ερευνητικές ομάδες του εξωτερικού και συνδένου το όνομά τους με μεγάλες επιτυχίες της έρευνας και της επιστήμης. Τι πιο λογικό να τους δοθεί η ευκαιρία και στο “οπίη” τους, στην Ελλάδα; Ένα οπίη που χρειάζεται τέτοιες πρωτοβουλίες για να γίνει και πάλι φλόξενο. Επί της ουσίας με το διαγωνισμό δεν ήραγαμε κάτι παραπέρα από το αυτονόητο: να δώσουμε την ευκαιρία κι εμείς ως κλάδος σε επιστήμονες και φορείς να δραστηριοποιηθούν και να ανταμειφθούν. Και όλο αυτό να μεταφραστεί σε όραμα, ελίτιδα, ανάπτυξη, ΑΕΠ!». [SID:8239725]